मेते देवाः प्रापचन भुजो भुजिष्या विचिति प्राणा वै भुजोऽनं भुजिष्या एतत्सर्व विचेत्येतचत्राणान्त्राणयत्पुरोत्यात्मा वै पूर्वदै प्राणान्त्राणयत्तस्मात्प्राणा देवा श्रय यत्प्रजापितः प्राणयत्तस्मारु प्रजापितः प्राणो यो वै स प्राण रूषा सा गाय-त्रय यत्तद्रमेष स विद्विद्वताय या सोऽर्गेष स उरुम्बरः ॥ ५१॥ सोऽब्रवीत् । ग्रयं वाव मा सर्वस्मात्पाप्मन उद्भाषीिद्ति यद्ब्रवीरुद्भाषीिन्मिति तस्मारुरुम्भर् उरुम्भरो क् वै तमुरुम्बर् रत्याचन्तते परोजनं परोजनकामा कि देवा उरु मे कर्दिति तस्माइरुकरमुरुकर्७ क् वै तदुलूखलामित्याचन्नते परोजनं परोजन-कामा कि देवाः सेषा सर्वेषां प्राणानां योनिर्यदुलूखला शिरो वै प्राणानां यो-निः ॥ २२॥ तत्प्रादेशमात्रं भवति । प्रादेशमात्रमिव हि शिर्श्वतुःस्रिक्त भवति चतुःस्रक्तीव कि शिरो मध्ये संगृक्तितं भवति मध्ये संगृक्तितिमव कि शिरः ॥५३॥ तं यत्र देवाः समस्कुर्वन् । तद्सिमन्नितत्सर्वे मध्यतोऽद्धः प्राणमन्नमूर्तं तथैवा-स्मिन्नयमेतद्धाति रेतःसिचोर्वेलया पृष्टयो वै रेतःसिचौ मध्यमु पृष्टयो मध्यत व्वास्मिन्नेतत्सर्वे द्धाति ॥ ५४॥ विद्वाः कर्माणि पश्यतेति । वीर्ये वै कर्म वि-स्रोविर्धिाणि पश्यतेत्यतयतो व्रतानि पस्पश्यश्यनं वै व्रतं यतोयन् स्पाश्यां चक्रऽइत्येतिदिन्द्रस्य युज्यः सर्वेतीन्द्रस्य द्येष युज्यः सर्वा दिदेवत्ययोपद्धाति दे क्युलू खलमुमले सकृत्साद्यति समानं तत्करोति समान् क्येतद्वमेव साद्यि-वा मृद्दोक्साधिवद्ति तस्योक्तो बन्धः ॥ ५५॥ ऋयोखामुपद्धाति योनिर्वाऽउ-वा योनिमेवैतरुपद्धाति तामुलूबला उपद्धात्यत्तरितं वा उल्वलं यदै किं चास्या ऊर्धमत्तरित्तमेव तन्मध्यं वाऽग्रत्तारितं मध्यतस्तयोनिं द्धाति तस्मात्सर्वे-षां भूतानां मध्यतो योनिर्षि वनस्पतीनाम् ॥ ५६॥ यद्ववोखामुपद्धाति । यो वै स प्रजापितर्व्यस्र ध्रमतिषा सोखेम वै लोका उखेम लोकाः प्रजापितस्ताम्-लूखलण्डपद्धाति तद्नमेतस्मिन्सर्वस्मिन्प्रतिष्ठापयति प्राणेणनण्डायोण्यत-